

Requeriria ademés que poschís una tapa, també de vidre, però tat com he dit la civilització moderna no hi ha arribat encara a atinar-hi. Però suplir aquesta deficiència jo aconsello a V. lo següent.

Un dia que tingui set se fa anar a comprar a qualsevol colmadó o taberna, una ampolla de cervesa, ab la condició precisa que tingui tap de suro, tilken per exemple. Sobre el tap de suro hi ha un envoltori, el desfa' ab cuidado, y l'aplica al saler; ab lo qual s'evitarà que durant el temps que no està en us, pels petits forats no hi entri cap partícula de pols ni d'altre materia estranya a la preciosa substancia.

Un us espléndit del Saler Proposo a V. que un dia ho probi. Per lli 3/4 de 5 o los 5 de la tarde, (si plou millor) vortí se'n va a casa, y se prepara un brenar de la següent manera: En una tauleta baixa que previament hagi posat a la galeria, (ni en la taula-hont s'ha de sopar) y acontat on com a cadira baixa també y comoda, se talla una llesca de pa, no massa groixenda ni massa

Barcelona, 8 Juliol 1910

Estimat amic Lloj,.

Crequi que m'ha fet suar, de tant se pensar, sobre l'obsequi que volia ferli. Però al últim, els Deus antics han dignat portar las cosas en una forma misteriosa y suggestiva. L'esculliment dels objectes fou degut com segueix: L'altre nit, poch abans de despetar-me, vaig somniar que m'parajava pels carrers de Roma (no podri dir ara, que may hi he estat, a Roma). L'idea em vingué, d'agafar el meu Horaci, y estant encara baix la impressió del somni, vaig llegir la Oda ^{ad Sapphram} XIII, llibre II, y la vaig llegir aixís:

" Calma suplica de los Deos qui's troba
" Lluny, en mar ample, si ja negre nivola
" tapa la lluna, y quiadova estrellla
" certa no brilla.

" Calma desitja la guerrera Tracia,
" calma lo Persa que 'l buyrach adorna,
" pan que no's compra ni se ven a cambi
" d'or ni de perles.

2/
He veïne aquí mencionar l'or y les perles,
se m'ocorregué de moment que tal vegada
podria ferli un present d'aquesta naturalesa, y ja
comensava a entusiasmar-me la idea, quan
observo que en els versos següents Horaci ne
parla tant despectivament.

" Ah! mi la pompa mi'l lictor del Consul
" intimes penas de cap cor allunyan,
" mi ansias que tota enteximats riquissims
" palides volan.

En aquí me vaig decidir abandonar
la idea de l'or y de les perles, com també, pel
mateix motiu, la de cap classe de rich entexinat.

Al continuar la lectura,

" Poch ja es fortuna per qui en sobria taula
" fa lluhir sempre lo saler dels avis: "

no puguí continuar el vers, entusiasmant
per aquest " saler dels avis " tan ben posat,
y com rija ademés que aquest assumpte dels
salers es precisament la meua flaca, puig

3/
fa moltíssims anys que vaig adquirint salers y
nós salers per casa, quan ne veig un millor que
l'altre, fins al punt, que entre tots plegats ja m'have
costat Plas 57.50 (segons detall que puch acreditar),
vaig decidir no permetre que V. se quedés sense,
y que aquest fos un dels que, després d'haveme
probat una infinitat, resulti el mes net y
pràctic que coneix fins ara la nostra civili-
sació. No estava de més aquí, una mica
d'història, pera la seva il·lustració sobre la matèria.
En l'any 1899 vaig obtenir un saler, compost de
saler, pebre y mostassa, en un objecte metàl·lic, y a
pesar del cuidat ab qu'el vaig tractar, al cap de
poch temps vaig comprendre que allò no era el
saler que volia, sino un altre. Després d'altres
compres successives, vaig poguer averiguar qu'el
defecte de qu'adollia era el de contenir metall,
y que, pera que un saler pogués aspirar a
reunir las condicions necessaries, precisament
primer lloch, que sigui " tot de vidre ".

s'escuran les ungles, no m'hi ha cap de més gentil que aquesta. Quan se trobi trist, contemplis-la, y se consolara.

Desitja a voste y a la seva Senyora vida ben llarga y ditxosa, y fins que els seus nets tinguin ja nous fills. Si l'el escolta mos sentiments tota la vostra vida sera un riu de benauransas.

Un amic de tot for, pregantll'hi
excusi l'estil d'aquestes lletres,

Francesch Millet

sf. Balmes 61, 4^a 2^a

prima, procurant que la crosta no fassi montanyas, y que'l final de llesca no acabi en crosta, sins en molla. Un tovalló planxat a rota el plat, y un altre per voste. Se procedeix després a lo següent:

1ra. Se suca el pa ab un tomàtech madur, per sobre y dels costats. Duració aproximada pera dita operació: 13 segons.

2na. Ab gran cuidado s'agafa el saler (que contingui sal de taula fina, més de cuyna) y ab tot cuidado se sala el pa, procurant la major uniformitat en la superfície. Pera fer així degudament, se necessita a lo menys de 55 a 58 segons.

3ra. S'opera una setoneta, 1 minut per exemple, pera deixar que la sal se fongui en el tomatech.

4ta. S'hi tira oli.

5ta. Se menja barrejat ab un tall de llangomissa y se ben puja ves de vi sec.

6ta. Se fuma ab pipa.

7na. Septa content.

Observari V. que junt ab el saler hi va acompanyat un molinet per pebre. Així també m'ha suggerit pel vers citat de Horaci
"fa lluhir sempre lo saler dels avís"

perque el meu avi em recorda que sempre deya,
sentenciósament "El pebre es la millor espècie".
Donchs no vull permetre tampoch que vortí se quedi sense
la millor espècie, que deya l'avi. El pebre que s'hi
pòrri té de ser, naturalment, en grà, y negre. Pel
pebre de Cayenne se'n pot usar un altre, Especial.

Continués la lectura, seborrosa:

" Poch ja es fortuna per qui en sobria taula
" fa lluhir sempre lo sales dels avis:
" may greu enveja ni temor nos dolros
" somnis arruixa.
" ¡Lui tant d'esforç per tan curta vida?
" ¿Lui mudar terres d'altre sol calentes
" l'hom qui s'enveja? - Lui deixant la patria
" fuig de si propi?
" Munta l'angoixa dins les naus ferrades,
" corre y encalça los cavalls qui trotan;
" més que les dagues y que vent de nivols
" n'es de llengera.

" L'ànima, alegre en lo present, no curi
" lo que d'enfora pot venir: las penas
" mes di ab lo puer - Res hi ha en la vida
" bo' de tot cayre.
" Mort primerenca n'emportà un Aquilles,
" llarga vellesa ja a' Titon' migrava --
" A mi tal volta la Fortuna m' dona
" bens que a tu' t' nega.
" Fui de cent mandres ets senyor: escoltas
" sícules vagues per tos camps: equinan
" poltres soberbes per ton carro, y vestes
" púrpura doble.
" A mi certera'm senyalà la Parca
" terres petites, mes l'ale' del geni
" grech de la Musa -- y pel vulgar maligne
" cor qui desdenya.

Aquest últim vers me donà l'idea de oferir
a V. quelcom de grech, y aquí va aquesta
Tanagra, en la seguretat que de totas las donas qu

